

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

SENÁT

VÝBOR PRO VZDĚLÁVÁNÍ, VĚDU, KULTURU, LIDSKÁ PRÁVA A PETICE

200

7

Dne 30. května 2007:

Z Á P I S

Přítomni: Senátoři dle prezenční listiny.

z 8. schůze konané ve dnech 30. května a 6. června 2007

Hosté dle prezenční listiny.

Schůzi výboru řídil předseda výboru senátor Karel Barták a v případě projednávání senátního tisku č. 51 byl řízením pověřen senátor M. Bureš, místopředseda výboru, kdy byl předseda výboru zpravodajem k tomuto tisku.

K bodu – Zahájení a schválení pořadu 8. schůze

Předseda výboru senátor K. Barták přítomné přivítal na osmé schůzi výboru a omluvil senátorkou L. Janáčkovou, místopředsedkyni výboru, a senátora V. Roubíčka. S programem vyslovili souhlas všichni přítomní – 6 (**1.** – viz HP).

Ověřovatelem byl ustanoven senátor Vl. Balín – schválen - 6 přítomnými (**2.** – viz HP).

K bodu – Senátní tisk č. 62

Návrh zákona o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek a o změně některých zákonů

Předseda výboru přivítal místopředsedu Senátu senátora Jiřího Lišku a požádal ho o odůvodnění tohoto návrhu zákona. Ten uvádí, že cílem předkládaného zákona je podle jeho preambule vyrovnání se české společnosti s následky totalitních režimů 20. století cestou jejich odhalení a hodnocení. Dosavadní intenzita veřejného snažení ve směru daného cíle není považována za odpovídající jeho významu. Při této příležitosti konstatuje, že celé projednávání jak v Senátu PČR, tak v PS PČR bylo vedeno spíše snahou o odborné uchopení problému, avšak průběh projednávání v PS PČR, které trvalo 13 hodin, vedlo k silnému

zpolitizování uvedeného návrhu. Velmi děkuje za významný podíl na zvládnutí všech PN právě JUDr. Č. Chaloupkovi a celému LO KS. V průběhu došlo k několika zásadním změnám, o nichž se postupně zmíní. Příkladem mohou být kilometry archivně nezpracovaných dokumentů z činnosti bezpečnostních složek komunistického totalitního režimu. Prostředkem zlepšení se má stát působení Ústavu pro studium totalitních režimů a Archivu bezpečnostních složek. Předkládaný zákon se skládá z několika částí. Nejprve se stanoví konstrukce a činnost Ústavu a Archivu. V následující novele zákona o zpřístupňování svazků Státní bezpečnosti se převádí na Archiv působnosti silových ministerstev k zpřístupňování. Další je novela zákona o archivnictví, kterou se zřizovaný Archiv bezpečnostních složek začleňuje do archivní soustavy. Dalších osm novel zákonů se podílí na nejnepatnější vymezení pracovně právního a pojištěneckého statusu členů Rady a ředitele Ústavu. Ústav je zřizován zákonem jako organizační složka státu se samostatnou kapitolou státního rozpočtu. Ústav nepodléhá vládě. Je veřejnou institucí se specifickou konstrukcí autonomie. Ústav vykonává přímé řízení Archivu bezpečnostních složek. Předmětem badatelské funkce a navazující osvětové funkce Ústavu má být doba nesvobody - 1938 až 1945, a zejména období komunistické totalitní moci - 1948 až 1989, včetně předchozích příprav KSČ na uchopení moci. Mimořádnou pozornost má Ústav věnovat činnosti bezpečnostních složek komunistického totalitního státu. Specifickým úkolem Ústavu má být dokumentace účasti osob na podpoře komunistického režimu a odporu proti němu. Výsledky zkoumání má Ústav poskytovat veřejnosti formou publikací, výstav, konferencí, spolupráce s vědeckými, kulturními a vzdělávacími institucemi. V úkolech Ústavu převažuje zkoumání komunistického totalitního režimu, což koresponduje i mimořádnému zdroji poznatků, kterým jsou dokumenty – archiválie, z činnosti bezpečnostních složek z období komunistické totalitní moci, soustředěné do Archivu bezpečnostních složek. Nejvyšším orgánem je sedmičlenná Rada Ústavu volená Senátem. Nominace jsou svěřeny PS PČR - z jejich kandidátů se volí 2 radní, prezidentu republiky - 1 radní, občanským sdružením účastníků odboje, politických vězňů, sdružením zabývajícím se historií apod. - 4 radní. Funkce radního je neslučitelná s funkcí ústavního činitele a s členstvím v politické straně. Radní musí splňovat požadavek „minulostní“ spolehlivosti, která je vyloučena např. členstvím v bývalé KSČ, příslušností k bezpečnostním složkám totalitního státu. Stejný požadavek je kladen na vyšší vedoucí zaměstnance Ústavu i Archivu bezpečnostních složek. Rada - jmenuje ředitele Ústavu, schvaluje koncepční dokumenty Ústavu, podává návrh jeho rozpočtu. Rada předkládá Senátu PČR výroční zprávu o činnosti Ústavu a revizi výsledků zpřístupňování dokumentů Archivem bezpečnostních složek. Poslanecké sněmovně zůstává kontrola skrze projednání rozpočtové kapitoly Ústavu. Odměňování radních má být uskutečňováno podle zákona č. 236/1995 Sb., o platu představitelů státní moci. Plat by měl činit asi 25 tis. Kč. Pro účely sociálního, zdravotního, důchodového a nemocenského pojištění jsou radní zapsáni do příslušných zákonů. Ředitel Ústavu má výkonné řídicí pravomoci. Respektuje rozhodnutí Rady, je však oprávněn žádat, aby se sešla k věci, kterou určí. Ředitel Ústavu jmenuje po projednání s Radou ředitele Archivu bezpečnostních složek. Odměňování zaměstnanců Ústavu a Archivu bezpečnostních složek se řídí platovými předpisy pro státní zaměstnance. Ředitel Ústavu je zařazen do nejvyššího stupně z hlediska výše příplatku za vedení. Vedle Ústavu se zákonem zřizuje Archiv bezpečnostních složek. Archiv je novelou zákona o archivnictví výslovně zařazen do soustavy veřejných archivů. Archiv je součástí rozpočtové kapitoly Ústavu. Řízení Archivu Ústavem je relativně úzké, neboť Archiv má být ve věcech archivnictví řízen a kontrolován MV ČR. Ústav je tedy Archivu nadřízen ve věci zpřístupňování a zveřejňování dokumentů podle zákona o zpřístupňování svazků bývalé Státní bezpečnosti, případně ve věci „přednostního“ poskytování informací vybraným státním orgánům. Ustanovení § 14 stanoví, že do správy Archivu mají být odevzdány archiválie a dokumenty z činnosti bezpečnostních složek z období komunistické totalitní moci, které jsou dosud v držení MV ČR, MO ČR, MS ČR a zpravodajských služeb, pokud nejde o utajované

informace. Neshromažďují se přirozeně archiválie z doby nesvobody, pro nemožnost takového záměru. Ty jsou již integrovány ve stávajících archivech. Teprve převzetí předmětných dokumentů do jeho správy umožní Archivu vykonávat státní správu zpřístupňování svazků StB podle zákona o zpřístupňování svazků, tj. působnost převzatou od MV ČR, MO ČR a MS ČR. Protože převzetí není jednoduché, pamatuje se na to posunem účinnosti pro tento úkol Archivu o sedm měsíců od vyhlášení zákona. Účinnost zákona je stanovena prvním dnem prvního kalendářního měsíce po dni vyhlášení, tedy prakticky bez legisvakance. V závěru místopředseda Senátu senátor J. Liška žádá o podporu tohoto návrhu zákona, neboť zpětné projednávání v PS PČR vidí jako velmi problematické.

Zpravodaj výboru senátor J. Hálek, místopředseda výboru ve své zpravodajské zprávě uvádí, návrh zákona je pokračováním řady zákonů k vyrovnání se s komunistickým režimem. Předcházely zákony rehabilitační, restituční, lustrační, o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu, zavedení skutkových podstat trestných činů pro potírání podpory antidemokratických hnutí, osvětimské a jáchymovské lži, zřízení Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu, zpřístupňování svazků StB, „otevření“ archivních fondů z doby totality. Specificky nezávislé postavení Ústavu není spojeno s pravomocemi zasahujícími do práv a povinností občanů, ani mocensky nenarušuje vztahy ve struktuře státu. Pro Ústav neexistují žádné výjimky z působnosti kontrolních institucí a režimů - finančních, ochrany osobních údajů, ochrany utajovaných informací atd. Požadavky na personální spolehlivost jsou stanoveny pro velmi úzkou skupinu osob, tj. sedm radních a několik vyšších řídicích zaměstnanců ve vymezené věkové kategorii - narození před rokem 1971. V této skupině jsou dané požadavky stanoveny rovněž a jako předpoklad výkonu zaměstnání, nikoliv vyloučení osob již zaměstnaných. Požadavek na nestrannost členů Rady odpovídá funkci a charakteru Rady. Radní nejsou v zaměstnaneckém vztahu, vykonávají veřejnou funkci, do které jsou voleni Senátem. Rozpočet Ústavu jako organizační složky státu tak může standardně zahrnovat pouze příjmy a výdaje související s úkoly vymezenými mu zákonem. Mimorozpočtové zdroje, například prostředky poskytnuté ze zahraničí a peněžité dary se používají prostřednictvím rozpočtu. Ústav jako správce své rozpočtové kapitoly předkládá MF ČR údaje potřebné pro vypracování návrhu zákona o státním rozpočtu. Senát PČR schválil svůj návrh zákona o Ústavu paměti národa dne 21. června 2006. Připomíná průběh projednávání v PS PČR, který zde již byl vzpomenut, a poukazuje na vystoupení poslance Zd. Jičínského a poslankyně K. Konečné. Připojuje se k poděkování LO KS za zvládnutí celého legislativního procesu. PS PČR schválila návrh téhož zákona dne 2. května 2007. Mezi oběma daty je bezmála jeden rok. Stárnutí právních předpisů je závratné. Senátní návrh obsahuje ve své části druhé až jedenácté novely zákonů, kterým v daném období mezi podáním a přijetím senátního návrhu PS PČR „zkřížily“ cestu jiné novely stejných zákonů. V závěru své zpravodajské zprávy podává návrh usnesení – **schválit**.

Předseda výboru otevírá obecnou rozpravu, v níž jako první vystupuje senátor J. Pavlata, který uvádí, že měl tu čest zastupovat navrhovatele a odůvodnit návrh senátního návrhu. Podporuje přednesený návrh usnesení schválit. Senátor Vl. Balín souhlasí s tím, že v PS PČR probíhala velmi rozsáhlá diskuse, kterou sledoval. Konstatuje, že má bohužel stejné stanovisko jako při projednávání v Senátu PČR. 1. Upozorňuje, že nedošlo ke změně ideového záměru – líbí se mu více „ideologický záměr“ a 2. Podle něj na zpolitizování projednávání se především podílelo znění preambule. Nechce opakovat co již před Senátem PČR řekl, respektuje názor především odborné veřejnosti. V této souvislosti taktéž oceňuje legislativní zázemí KS. Senátor J. Jermář nevnímá tento zákon z hlediska politického, ale především jako historik. Podporuje rozšíření působnosti Úřadu od r. 1938. Domnívá se však, že finance vynaložené na zřízení Úřadu by měli obdržet historikové. Předseda výboru upozorňuje na to, že zákon nesleduje období od 1945 do 1948. Dotazuje se, zda materiály

z tohoto období budou tvořit jeden soubor a k čemu se budou vztahovat. Senátor J. Jermář se dotazuje, zda archiválie zůstanou na současných místech a jakým způsobem se budou spravovat. Mpř. Senátu J. Liška odpovídá, že období války je archivováno v Národním archivu, kde je definováno přesně co bude Ústav obhospodařovat – pouze bezpečnostní složky a dobu přípravy uchopení moci komunisty. V této souvislosti připomíná na téměř před 10 lety připravovaný návrh zákona o Památníku doby nesvobody, který měl obsahovat období 1938 – 1989. Léta 1945 – 48 by tedy podle toho byly definovány jako období nesvobody, ale právě na tom tento návrh ztroskotál. Došlo by totiž k tomu, že by byly zpochybňovány Benešovy dekrety. Předpokládá se, že práce Archivu by byla dočasná, a to do r. 2030 s tím, že pak by výstupy byly převedeny pod Národní archiv. K senátoru J. Jermářovi – připomíná účinnost zákona a také to, že v současné době se tímto obdobím v archivech zabývá 280 lidí, což zatěžuje financování. Počet pracovníků v Ústavu bude podstatně menší. Ústav nevznikne na zelené louce, neboť pracovníci – specialisté pro tuto oblast – budou přearženi. Archiválie zůstanou na místě, pouze se převedou organizačně. MV ČR je zadán úkol najít vhodný objekt pro umístění Ústavu.

V tuto chvíli předseda výboru uzavírá obecnou rozpravu a do otevřené podrobné rozpravy se nikdo nehlásí. Dává hlasovat o jediném návrhu usnesení – pro 6 a 2 proti návrhu (3. – viz HP). **Usnesení č. 50/07** schválilo 6 senátorů, 1 proti a 1 se zdržel hlasování (4. – viz HP).

K bodu – Podněty a připomínky senátorů

Místopředseda výboru senátor J. Hálek členům výboru předkládá návrh k znovuustavení Skupiny přátel ČR a Jordánska. Tato Skupina byla ustavena v r. 2005 na základě příslibu učiněného na zahraniční cestě výboru. V Jordánsku byly navázány úzké vztahy mezi Jordánskou univerzitou a Královskou vědeckou společností, které jsou založeny především na realizaci mezinárodního rozvojového programu, kterým je křížení plemen ovcí. Cílem bylo také vybudování výcvikového a výukového centra v Jordánsku. Domnívá se, že k zájmu o pokračování v činnosti Skupiny přispělo vysoké ocenění jordánských představitelů vyslovené členům delegace, kteří byli jako první zahraniční návštěva po teroristickém útoku na významná místa hlavního města. Předseda výboru doplňuje, že se setkal s Doc. Ing. M. S. Momani, CSc., který mu přiblížil dlouhodobý výzkumný úkol. V současné době se jedná o 4. filiaální generaci, k tomu, aby genetická informace se plně zakódovala, potřebuje, aby jich bylo nejméně pět. Konkrétní dopad je právě v této oblasti. Považuje to za důležité i z hlediska širšího politického pohledu a porozumění islámskému světu. Předkládá se nám především pohled: islám – atentátníci. Souhlasí s ustavením Skupiny. Senátor J. Hálek přednesl návrh **usnesení č. 51/07**, pro něž hlasovali všichni přítomní – 8 (5. – viz HP).

K bodu - Senátní tisk č. 54

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů

Předseda výboru v úvodu projednávání tohoto bodu omlouvá neúčast zástupců předkladatele poslance W. Bartoše a poslance I. Ohlídala. Byli přizváni zástupci MŠMT ČR, z nichž se také nikdo nedostavil. Vítá Dr. J. Rákosníka z AV ČR. Konstatuje, že se dotazoval zpravodaje, kterého informoval o tom, že se zástupci předkladatelů nezúčastní odůvodnění a tento konstatoval, že tisk dokáže odůvodnit sám. Předseda výboru proto požádal zpravodaje výboru senátora J. Hála nejen o zpravodajskou zprávu, ale i odůvodnění návrhu. Uvádí, že cílem předloženého poslaneckého návrhu novely zákona o podpoře výzkumu a vývoje je

umožnit, aby napříště mohla být institucionální podpora výzkumu a vývoje z veřejných prostředků poskytována i na podporu projektů mezinárodní spolupráce ve výzkumu a vývoji. To znamená, i na tu část mezinárodní spolupráce ČR uskutečňované na základě mezinárodních smluv, v jejichž rámci jsou ministerstvem nebo příslušným poskytovatelem hrazeny finanční podíly z prostředků ČR na podporu projektů mezinárodní spolupráce ve výzkumu a vývoji. Současná právní úprava dovoluje použít institucionální prostředky v oblasti mezinárodní spolupráce pouze na úhradu poplatků za účast ČR v mezinárodních programech nebo mezinárodních organizacích. Po vstupu ČR do EU ovšem tato možnost značně pozbyla na významu. Naproti tomu současná právní úprava neumožňuje hradit podíl na financování projektů z národních veřejných prostředků. Výzkumné instituce tak již nyní mají problémy hradit svůj podíl ze svého rozpočtu. Hradily je z prostředků určených na řešení projektů, které byly v oblasti grantů nebo výzkumných záměrů ČR. Návrh novely zákona č. 130/2002 Sb. umožňuje použití veřejných prostředků ČR podle pravidel daného mezinárodního programu na financování spoluúčasti českých subjektů. Navržená změna zákona byla vypracována proto, aby umožnila institucím zabývajícím se výzkumem a vývojem použít veřejné prostředky i při mezinárodní spoluúčasti v projektech podle pravidel. Senátor J. Hálek využil návštěvy ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR k dotazu týkající se finančního zabezpečení českého podílu. Sdělila mu, že částka bude navýšena, a to tak, aby nebyla na úkor ostatních výdajů spojených např. se 7. Rozvojovým programem EU, kde nejsilnější účast zástupců organizací ČR je podmínkou. Pro léta 2007 – 2013 to činí přes 53 mld. Eur. Přijetím této novely se neohrozí další výzkumné projekty v ČR. Jednou legislativní připomínkou je otázka nepřijatelné retroaktivity. Z tohoto důvodu vláda doporučila buď článek II vypustit, nebo slova „pro institucionální podporu zahájenou a probíhající od 1. ledna 2007“ nahradit slovy „pro institucionální podporu projektů mezinárodní spolupráce ve výzkumu a vývoji, jejichž řešení bylo zahájeno od 1. ledna 2007.“. Vláda patrně svým návrhem chtěla zabránit alespoň tomu, aby nová právní úprava nebyla použita i na projekty, které byly zahájeny dokonce před 1. lednem 2007 a pouze k 1. lednu 2007 probíhají. Odstranění veškerých pochybností ohledně retroaktivity by zajistilo pouze vypuštění čl. II, neboť pak by se nová úprava vztahovala jen na projekty schválené po dni účinnosti návrhu zákona. V závěru odůvodnění i zpravodajské zprávy zpravodaj navrhuje usnesení – **schválit**.

Předseda výboru zahájil obecnou rozpravu, v níž vystoupil senátor M. Mejstřík, který se dotazuje na neúčast zástupců navrhovatelů z PS PČR. Dále upozorňuje na Čl. II – retroaktivita zákona – podporuje. Předseda dává hlasovat o vystoupení Dr. J. Rákosníka z AV ČR – pro 8 – všichni přítomní (6. - viz HP). Zástupce AV ČR zdůrazňuje, že se jedná o novelu technickou, která se znění zákona nedotýká. Zákon byl schvalován v době, kdy současné skutečnosti nebyly známy a s mezinárodními programy se nepočítalo. Není to úprava, která by šla na úkor jiných projektů. Z MŠMT ČR je uvolněno 420 mil. Kč. Rada vlády pro výzkum a vývoj podporuje návrh, neboť novela není namířena proti nikomu. S politováním konstatuje, že ředitelé mnohých výzkumných institucí a organizací bránili podávání návrhů na vědecké úkoly. Senátor M. Mejstřík se dotazuje, zda se to vztahuje k retroaktivitě a zda vláda vyčlenila prostředky pro tento rok. Dr. J. Rákosník – ano, byly schváleny a projekty již běží. Pokud by zákon nebyl přijat, ztratil by se celý rok. Zástupce LO KS JUDr. I. Skalický vysvětluje problematiku retroaktivity, která je nepřipustná jen v trestním právu a v občanském právu musí být ve prospěch osoby. V tomto případě se domnívá, že je přípustná, neboť je to ve prospěch subjektů působících ve vědě a výzkumu. Na to sice vláda upozornila, ale způsobily by se tím nesmírné škody přerušením běžících projektů. Podle něj by bylo nejlepším řešením vypustit celé přechodné ustanovení. Zpravodaj výboru souhlasí se senátorem M. Mejstříkem, ale cílem je podpořit kontinuitu vědeckého výzkumu, který má smysl. Dr. J. Rákosník konstatuje, že projekty běží celý rok a jejich

financování se řeší průběžně během celého roku. 25 % prostředků je z ČR a 75 % je z EU. Zpravodaj výboru dodává poznámku, že sám je autorem mezinárodního projektu Kontakt s Rakouskem a táže se, zda bude v tomto případě hradit 30 % z předpokládaných nákladů, které po něm požadují, nebo ne. Předseda výboru odpovídá senátoru M. Mejstříkovi – dva navržení zástupci předkladatelů se omluvili a z MŠMT ČR přislíbili účast, ale nikdo se nedostavil. Zpravodaj výboru byl schopen návrh zákona odůvodnit, aby tisk mohl být projednán. Senátor M. Bureš navrhuje, aby někdo podal návrh na odročení, pokud se nedostaví zástupce předkladatelů.

Vzhledem k tomu, že se nikdo nehlásí, předseda výboru uzavírá obecnou rozpravu a otevřené podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, dává hlasovat o jediném návrhu usnesení – pro 8 – všichni přítomní (7. – viz HP) a pro **usnesení č. 52/07** hlasují také všichni přítomní – 8 (8. – viz HP).

K bodu – Senátní tisk č. 39

Návrh senátního návrhu zákona senátora Martina Mejstříka, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu

Předseda výboru zahajuje projednávání návrhu zákona, jehož autorem je člen výboru senátor M. Mejstřík. Proto mu předává slovo, v němž konstatuje, že v podstatě ho k podání novely vyprovokoval návrh výborového kolegy senátora J. Pavlaty, který navrhl vyškrtnout z řady významných dnů MDŽ. Tento záměr využil také k tomu, aby jej nahradil Svátkem matek. Uvádí, že platný zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů rozlišuje mezi státními a ostatními svátky a tzv. významnými dny. Státními svátky jsou v ČR dny 1. leden - Den obnovy samostatného českého státu, 8. květen - Den vítězství, 5. červenec - Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, 6. červenec - Den upálení mistra Jana Husa, 28. září - Den české státnosti, 28. říjen - Den vzniku samostatného československého státu a 17. listopad - Den boje za svobodu a demokracii. Mezi ostatní svátky jsou zařazeny dny 1. leden - Nový rok, Velikonoční pondělí, 1. květen - Svátek práce, 24. prosinec - Štědrý den, 25. prosinec - 1. svátek vánoční a 26. prosinec - 2. svátek vánoční. Státní svátky a ostatní svátky jsou dny pracovního klidu. Významných dnů je v zákoně o státních svátcích devět a patří mezi ně dny 27. leden - Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti, 8. březen - Mezinárodní den žen, 12. březen - Den přístupu ČR k Severoatlantické smlouvě (NATO), 7. duben - Den vzdělanosti, 5. květen - Květnové povstání českého lidu, 15. květen - Den rodin, 10. červen - Vyhlazení obce Lidice, 27. červen - Den památky obětí komunistického režimu a 11. listopad - Den válečných veteránů. Cílem je je vypuštění 8. března – Mezinárodního dne žen ze skupiny významných dnů a současně rozšíření jejího výčtu o Svátek matek připadající na druhou neděli v květnu. Jako důvod změny právní úpravy uvádí skutečnost, že Mezinárodní den žen byl komunistickým režimem celých 40 let ideologicky zneužíván a jako takový se nadále jeví zneužitelným. MDŽ má politickou historii spjatou s komunistickou ideologií a stal se součástí kultury především v bývalém Sovětském svazu a v sovětském bloku, kde svým charakterem převzal podle předkladatele i roli svátků Svatého Valentýna a Svátku matek slavených v demokratickém světě. Naproti tomu Svátek matek má podle důvodové zprávy původ politicky nevyhraněný, všeobecně humanistický a vyjadřuje úctu k ženám, matkám a jejich roli ve společnosti. Navrhuje zavést Svátek matek jako významný den v rámci obnovy humanistických hodnot zničených komunistickou diktaturou. V závěru svého odůvodnění cituje ze statí zakladatelky Svátku matek v Československu Alice Masarykové. Také vzpomíná na zástupkyně vězněných žen v nelidských podmínkách komunistických žalářů.

Zpravodaj výboru senátor J. Pavlata v úvodu uvádí, že souhlasí se samotnou myšlenkou přednesenou navrhovatelem novely zákona, avšak domnívá se, že do toho zákona je nutné zasáhnout hlouběji. Mezinárodní den žen byl mezi významné dny zařazen zákonem č. 101/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu s účinností od 5. března 2004. Do uvedené novely zákona o státních svátcích se MDŽ dostal na základě pozměňovacího návrhu sněmovního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Již při jejím projednávání v PS PČR podal poslanec Petr Pleva pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu výše zmíněného výboru, jehož cílem bylo nezařazení MDŽ do seznamu významných dnů. Návrh poslance P. Plevy přijat nebyl, nicméně další pokus o vypuštění MDŽ z návrhu zákona byl učiněn v rámci pokračujícího legislativního procesu v Senátu naším a následně i plénem Senátu. PS PČR však při hlasování o Senátem vráceném návrhu zákona dne 10. února 2004 setrvala na svém původním znění a mezi významné dny tak byl spolu s dalšími zařazen i Mezinárodní den žen. Připomíná průběh projednávání novely zákona v listopadu loňského roku, který byl následně v PS PČR definitivně zamítnut. V závěru své zpravodajské zprávy členy výboru informuje o tom, že v podrobné rozpravě předloží PN, které se týkají vyřazení další řady významných dnů, které se zásadním způsobem nevztahují k ČR.

Předseda výboru otevřel obecnou rozpravu, v níž jako první vystoupil senátor J. Jermář, který sice připouští, že tento den byl za socialismu zneužíván, ale pro něj znamená boj žen za lidská práva. Vnímá také Svátek matek – není mu proti myslí, aby se stal významným dnem, avšak MDŽ by měl zůstat i nadále významným dnem ČR. Senátor Vl. Balín uvádí, že mu vadí, že autor novely ve svém odůvodnění uvedl velkou část své tiskové zprávy a zaměnil ji za odůvodnění. Na rozdíl od něj se nedívá na to, kdo návrh podává, nebude tedy hovořit o senátoru M. Mejstříkovi, ale zajímá ho obsah a meritum věci. Uvádí, že se nejedná o komunistický svátek, ale je to svátek na počest boje za lidská práva a práva na práci, jak je stanoveno v zákoně č. 245/1995 Sb., o státních svátcích. Domnívá se, že by se i tohoto svátku dalo zneužít. Ne každá žena má to štěstí být matkou. Oslovila ho pí Cicková, autorka petice ve věci Nemocnice v Mostě. Jedná se o ženu, která díky nedostatečné péči nosila ve svém těle 10 dní mrtvé dítě. A nyní je otázkou, zda bude i nadále moci být matkou. Uvádí, že tento návrh nepodpoří a v podrobné rozpravě podá PN. Senátor J. Pavlata sděluje, že se jedná o zásadní zásah do uvedeného zákona. V následujícím cituje státní svátky a ostatní svátky, které dělí na svátky náboženské a tradiční. Další skupinou jsou významné dny. Domnívá se, že tyto významné dny by se měly výlučně vztahovat k ČR a měly by být v zákoně. Podle něj tam patří historické zločiny proti českému lidu, pamětihodné činy českého lidu a dny připomínající kulturní identitu. Další dle něj s ČR nesouvisí jako 8. 3. – MDŽ, 7. 4. – Den vzdělanosti, 15. 5. – Den rodin a 10. 6. – Vyhlazení Lidic. Proto navrhuje tyto významné dny zákonem zrušit. Co se týká Svátku matek, dle něj to není významný den ČR. Domnívá se, že pokud by tyto dny v zákonu zůstaly, časem by k nim byly přiřazeny další, jako Den tisku, učitelů, Den dopravy, Den veřejnoprávní TV a další. Samozřejmě existuje celá řada mezinárodních dní, ale ty nemusí být obsaženy v zákoně. V podrobné rozpravě navrhne soubor PN ve dvou variantách.

Senátor M. Bureš, který v tuto chvíli přebírá řízení schůze, pokračuje v obecné rozpravě, kam se dále hlásí senátor M. Mejstřík, který úvodem sděluje k návrhu senátora J. Pavlaty, že skoro by s tím souhlasil. Dává to určitou logiku, avšak nebude pro to hlasovat. 15 let po převratu to nikomu nevadilo, tak proč to řešit až nyní. V r. 1977 Valné shromáždění OSN vydalo usnesení k ustavení MDŽ jako Mezinárodního dne žen. V této souvislosti děkuje LO KS za legislativně technickou úpravu jeho návrhu. Dále cituje ze vzpomínek žen, jako je A. Masaryková a Fr. Semínová, které prosazovaly ženská práva v průběhu 1. republiky.

Předsedající výboru se táže LO KS, zda navrhovatel zákona může podat návrh na usnesení výboru – schválit. Senátor Zd. Janalík se dále dotazuje, zda vypadl z původního návrhu Velký pátek. Líbí se mu návrh přednesený senátorem J. Pavlatou a navrhuje, aby se tam uplatnil také Velký pátek. Má to svou logiku a posloupnost. Předsedající výboru se znovu dotazuje, zda navrhovatel může přednést usnesení. Má možnost hlasovat po ukončení obecné rozpravy. Senátor J. Pavlata žádá tzv. informativní hlasování o vyřazení tří nebo čtyř výše uvedených významných dnů.

Předseda výboru se v této chvíli ujímá řízení schůze. Uvádí, že to není nutné a táže se navrhovatele na legislativně technické připomínky, jak se s nimi vypořádal. Shrnuje návrh usnesení předložený zpravodajem a vzhledem k tomu, že je čas zahájit další bod, navrhuje, aby projednávání **bylo přerušeno**. Stanovuje termín 6. června t. r., neboť lhůta pro projednání je do 13. 6. Dává hlasovat – pro 6 a 1 se zdržel hlasování (9. – viz HP).

K bodu – Senátní tisk č. 71

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů

Předseda výboru přivítal hejtmana Karlovarského kraje JUDr. Josefa Pavla, který stojí v čele navrhovatelů zákona. Důvodem bylo především zrychlit a zefektivnit rozhodnutí orgánů státní památkové péče. Uvádí, že stěžejní právní normou pro státní památkovou péči je v českém právním řádu zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, jehož účelem je podle § 1 vytvořit všestranné podmínky pro další prohlubování funkce státu při péči o kulturní památky, o jejich zachování a vhodné využití. V tomto zákoně nalezneme vymezení druhů kulturních památek - např. kulturní památky, národní kulturní památky, památkové rezervace, památkové zóny, ustanovení vymezující práva a povinnosti vlastníků při péči o kulturní památky, legislativní úpravu ošetřující archeologické výzkumy a nálezy na našem území, výčet orgánů příslušných ke státní památkové péči a rovněž sankce za porušení povinností vyplývajících ze zákona. K provedení zákona o státní památkové péči byla vydána vyhláška č. 66/1988 Sb., která blíže stanoví např. postup při prohlášení nemovitých i movitých věcí za kulturní památky, jejich evidenci, náležitosti žádostí při nakládání s památkami atd. Na procesně právní stránku státní památkové péče se obecně vztahuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, pokud zákon o státní památkové péči nestanoví jinak. Předkládaný návrh si klade za cíl zrychlit a zefektivnit rozhodovací činnost orgánů státní památkové péče, což se dle předkladatele jeví jako žádoucí nejen z hlediska ochrany práv vlastníka památky, ale zároveň i ve vztahu k rozhodovací činnosti ostatních orgánů a úřadů, např. stavební úřady. Návrh věcně zasahuje do jediného ustanovení zákona o státní památkové péči - do § 14 odst. 6, jenž souvisí s obnovou kulturních památek. § 14 odst. 1 stanoví povinnost vlastníka kulturní památky, který zamýšlí provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí, předem si vyžádat závazné stanovisko příslušného úřadu. Úřadem příslušným k vydání závazného stanoviska je podle § 14 odst. 1 buď obecní úřad obce s rozšířenou působností, jedná-li se o kulturní památku, nebo krajský úřad v případě národní kulturní památky. Krajské a obecní úřady s rozšířenou působností vykonávají agendu spojenou se státní památkovou péčí jako tzv. orgány státní památkové péče. § 14 odst. 2 vymezuje obdobnou povinnost vlastníka - správce, uživatele, v případě nemovitosti, která sice není kulturní památkou, ale nachází se v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu apod. Závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností. Podle § 14 odst. 6 příslušný orgán státní památkové péče vydá závazné stanovisko po předchozím písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče, se kterou projedná na její žádost před ukončením řízení návrh tohoto závazného stanoviska. Odbornou organizací státní památkové

péče se rozumí Národní památkový ústav, jehož působnost v oboru státní památkové péče je založena článkem IV odst. 1 jeho statutu. V závěru odůvodnění apeluje na všeobecný problém, který se dotýká všech měst a obcí, a na jeho schválení tak, aby vstoupil co nejdříve v platnost.

Zpravodaj výboru senátor J. Jermář v úvodu své zprávy zdůraznil, že se s předneseným odůvodněním a jeho řešením plně ztotožňuje. Problémem bylo, že lhůty nebyly stanoveny, a proto docházelo k prodlení. 20denní lhůta by měla být postačující. V PS PČR dále navrhli dalších 10 dnů ve zvláštních případech. Rozhodně to usnadní situaci občanů a institucí, kteří se na úřady obracejí. Zlepší to jejich pozici a také pozici měst a obcí tím, že jim usnadní jejich rozhodování. Z toho důvodu chce, aby zákon byl **schválen** a mohl začít působit.

Předseda výboru otevřel obecnou rozpravu, v níž se senátor M. Mejstřík dotazuje zástupců MK ČR a NPÚ na jejich stanoviska. Zástupce MK ČR ředitel odboru legislativy a práva Mgr. Jan Hubka konstatuje, že jeho resort tuto novelu plně podporuje.

Předseda výboru otevírá podrobnou rozpravu, do níž se však nikdo nehlásí, a proto dává hlasovat o jediném návrhu usnesení - pro 6 – všichni přítomní (**10.** – viz HP). Pro **usnesení č. 53/07** hlasovalo také 6 přítomných (**11.** – viz HP).

K bodu – Projednávání peticí doručených Senátu PČR

1. Petice č. 10/07 – Ukončení pobytu Vietnamců, která byla Senátu PČR doručena dne 27. dubna t. r., a dotýká se otázek souvisejících s působením nejen vietnamské menšiny, která dle pisatele je zapojena do organizovaného zločinu a dále se zmiňuje a napadá židovské občany této republiky a jejich negativní působení v různých orgánech a institucích. Rozprava k tomuto názoru vyústila v rozhodnutí obrátit se s dopisem na Státní zastupitelství se žádostí o posouzení zda se nejedná o trestní čin. Sekretariát výboru za pomoci Dr. H. Malinové vypracuje stanovisko a roli petičního výboru.
2. Petice č. 11/07 – Pro zákaz průjezdu kamionů obcí Libouchec, která byla doručena dne 2. května t. r. Dotýká se problematiky objíždění mýtných bran. Petice byla na základě doporučení výboru předána k přímému vyřízení Výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu PČR.
3. Petice č. 12/07 – Za větší informovanost veřejnosti a za umístění radarové základny Národního raketového systému obrany USA v ČR. Pisatelé v příloze zasílají volné petiční archy k možnému připojení se. Vzhledem k nejasně specifikovanému požadavku v průvodním dopise, je pisatel znovu dotázán dopisem, zda požaduje, aby se Senát PČR peticí zabýval, a pokud ano, pak musí dodat kopie petičních archů.
4. Senátor J. Jermář, místopředseda výboru, byl předsedou výboru ustanoven zpravodajem k petici č. 19/06, která se dotýká ochrany pietních míst v sakrálních objektech a stanovení podmínek prodeje či pronájmu sakrálních objektů v ČR. Požadavek Senátu PČR formuluje jako vytvoření zákona.

K bodu – Sdělení předsedy výboru

1. Předseda výboru informuje o připravované cestě výboru do Slovinska. Nyní obdržel informaci od předsedy Senátu, který má stanovit termín své oficiální cesty na pozvání předsedy Senátu J. Sušnika. Nabízí delegaci výboru, aby ho na této cestě doprovázela, a jde o návrh termínu konání. Doporučuje proto spojit se s ředitelem jeho sekretariátu

Ed. Kožušníkem a společně stanovit vhodný termín. Po konzultaci bylo stanoveno, že delegace odletí do Slovinska 24. září t. r. s tím, že 25. září bude se podílet na oficiálním programu předsedy Senátu, který ve večerních hodinách odletí zpět do ČR. Delegace pak na místě setrvá 1 – 2 dny podle připraveného programu. Senátor M. Bureš navrhuje hledat takový termín, aby vyhovoval předběžně dohodnuté variantě při jednání se slovinským velvyslancem T. Butem.

2. Předseda výboru shrnuje výsledek přijetí náměstka ministra školství ČLR. Při jednání byl velvyslankyni ČLR v Praze předán předběžný návrh programu tak, jak jej připravil tajemník ZÚ ČR v Pekingu. Předseda výboru poděkoval senátorům J. Hálkovi a J. Pavlatovi za účast na přijetí a jejich příspěvky. V závěru informuje o tom, že ZO KS z každého přijetí vypracovává zázpis.
3. Dne 17. května t. r. přijal spolu se senátorem J. Hálkem 25člennou delegaci předsedů regionálních lidskoprávních institucí Turecka. Akce byla iniciována EU. Podotýká, že napříště při příležitosti přijetí bude trvat na účasti dalších členů výboru, neboť pozice jeho samotného je složitá. Pokud by členové výboru neměli zájem spolupodílet se na přijetí, bude je přijímat pouze jako předseda výboru.
4. Dne 5. června t. r. na základě reciproční dohody s PS PČR pořádá pracovní oběd s poslanci petičního výboru španělského parlamentu. Přeje si, aby se přijetí zúčastnili alespoň 2 další senátoři. Apeluje na kolegiální vztahy ve výboru. V případě, že bude sám, bude to přijetí pouze jím – předsedou. Senátor M. Bureš nevidí rozdíl mezi přijetím předsedou nebo výborem. Předseda upozorňuje, že využije možnosti, které mu dává JŘ Senátu a určí a pověří místopředsedy, aby se zúčastnili. Senátor M. Bureš přihlásil svou účast s tím, že se na senátorském klubu omluví. Senátor M. Mejstřík dodává, že s účastí víceméně počítal a potvrzuje svou účast. Senátor J. Jermář se omlouvá, má dlouhodobě naplánovanou akci – vernisáž v Jaroměři.
5. Předseda výboru hodnotí návštěvu ministryně školství ČR, jejíž cílem bylo vzájemně se osobně poznat a seznámit se s některými aktuálními kroky ministerstva. Senátor M. Bureš vyjadřuje svou nespokojenost s informacemi a také negativně hodnotí personální změny. Podle něj byly vznesené dotazy zodpovězeny povrchně. Senátor Zd. Janalík souhlasí s potřebou vzájemně se poznat, ale vzpomenuté problémy byly zodpovězeny zaběhlým klišé bez hlubších znalostí. SPVZ - nedokázali vysvětlit probíhající reformu – rozpačité odpovědi bez uvedení konkrétních kroků. Předseda výboru uzavírá, že z toho důvodu se nebude podílet na činnosti žádných komisí MŠMT ČR.

K bodu - Senátní tisk č. 58

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Předseda výboru přivítal k odůvodnění tohoto tisku zástupce MF ČR – náměstka MF ČR Ing. Milana Šimáčka, Plk. JUDr. Karla Neubauera a plk. Mgr. Marii Joskovou, zástupce Generálního ředitelství cel. Náměstek ministra konstatuje, že zákon stanovuje podmínky, za kterých celní orgány přistoupí k opatření proti osobám, které vlastní, drží, skladují nebo prodávají zboží porušující práva duševního vlastnictví, tzn. padělky či obdobné nedovolené napodobeniny, nebo zboží z takového porušování podezřelé. Zároveň zákon upravuje další režim takto zajištěného zboží, jeho zničení, vyřazení z obchodování či postoupení k humanitárním účelům. Zákon se v praxi údajně osvědčil jako efektivní, do této doby bylo v jeho rámci zadrženo zboží ve více než 2000 případech v celkové celní hodnotě kolem 3 mld. Kč. K humanitárním účelům bylo postoupeno zboží za cca 15 mil. Kč. Hlavním cílem

předkládaného návrhu tedy není podstatným způsobem věcně zasáhnout do stávajícího textu zákona, a změnit tak větší měrou praktické fungování zadržování padělků, ale spíše upřesnit a zjednodušit jeho uplatňování, jakož i upravit odbornou terminologii zákona. Pro úpravu právních vztahů vznikajících na základě tohoto zákona jsou na úrovni práva EU určující zejména nařízení Rady č. 1383/2003, o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo, nařízení Komise č. 1891/2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady č. 1383/2003, a nařízení Rady č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění. Na tomto místě stojí za zmínku, že od doby, kdy byla schválena poslední novelizace zákona, kterou lze vnímat jako normu z části implementační zákon č. 255/2004 Sb., sice na poli práva EU nebyly přijaty žádné nové předpisy vztahující se k nakládání se zbožím porušujícím práva duševního vlastnictví, ale přesto se navrhovateli jeví jako nutné terminologii zákona upravit tak, aby plně korespondovala s evropskou legislativou. I když totiž byla předchozí novela implementační, v době projednávání zákona neexistoval ještě závazný překlad nařízení, které je stěžejním pro tento zákon. V průběhu prací na konečném znění překladu došlo k určitým posunům či zpřesněním termínů v nařízení, a proto je příhodné uvést dikci národní legislativy do souladu s dikcí legislativy evropské, obzvláště jedná-li se o přímo použitelný předpis ES. Předložený návrh rovněž reaguje na změny, jejichž potřeba vyvstala v souvislosti s novou koncepcí správního trestání. Článek II návrhu obsahuje zmocnění pro předsedu vlády, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů. V závěru vyslovil přání schválit návrh zákona.

Zpravodaj výboru senátor M. Bureš bude ve své zpravodajské zprávě stručný, neboť zástupce předkladatele podstatné informace již sdělil. Konkrétně postihuje a odstraňuje nedostatky, které se v průběhu působení zákona objevily, a bylo je třeba změnit. Právní úkony jsou platné a další úpravy vyplývají z § 14a), který opravuje pravidla úředního záznamu. Stručně popisuje průběh projednávání v PS PČR, kde ve 3. čtení byly schváleny PN hospodářského výboru. LO KS upozornil na drobné legislativně technické nedostatky, které vyplývají z neoficiálního překladu - zákon v platném znění používá pojem „majitel práva“, který byl obsažen v neoficiálním překladu nařízení. Oficiální verze nařízení již však označuje daný subjekt jako „držitele práva“. V závěru své zprávy podává návrh usnesení – **schválit**.

Do obecné ani do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, proto předseda výboru dává hlasovat o návrhu usnesení – pro 6 – všichni přítomní (**12.** – viz HP). Pro **usnesení č. 54/07** hlasují také všichni přítomní – 6 (**13.** – viz HP).

K bodu – Sdělení předsedy výboru

6. Předseda výboru přítomné informuje o požadovaném návrhu obsahu veřejného slyšení v souvislosti s případem Dr. Y. Uzunoglu. Popisuje průběh pracovní schůzky, jíž se mimo Dr. Y. Uzunogla zúčastnil i senátor J. Štětina, tajemnice Komise a Dr. H. Malinová. Na jednání došlo ke shodě na pojetí VSV. Tématicky bude koncipováno jako obecné konstatování problémů soudů v intencích práva na spravedlivý proces a také na přiměřenost doby řízení. Senátor M. Bureš se ztotožňuje s řečeným. Dále předseda výboru informuje o své schůzce s náměstkem ministra spravedlnosti ČR JUDr. VI. Králem a nedávno s předsedou Krajského soudu v Hradci Králové, který přislíbil projednat tento návrh se Soudcovskou unií, jíž je členem. Senátor Zd. Janalík taktéž souhlasí se záměrem a doporučuje, aby výstup měl nějaké legislativní vyústění. Předseda souhlasí a dodává, že výstupem by měla být obecná formulace problému

jako podnět pro MS ČR. Průběžně bude tuto věc konkretizovat a výbor informovat. Termín konání zatím není stanoven a domnívá se, že by se VSV mohlo konat v počátku měsíce října. Senátor Vl. Balín chce znát orientační termín konání především z důvodu tlaku ze strany petentů. Taktéž souhlasí s návrhem předsedy výboru. Nelíbí se mu délka běžících řízení, ale aby nekončily u Štrasburského soudu pro LP. Předseda výboru termín stanoví s ohledem na plánované zahraniční cesty výboru.

7. Členům výboru byl rozdán dopis s peticí, kterou obdržel od předsedy Českomoravského odborového svazu pracovníků školství Mgr. Fr. Dobšíka, v němž žádá jednak připojení k petici a dále o schůzku se členy výboru. Předseda požádal senátora J. Jermáře, aby se s předsedou ČMOS setkal a dohodl termín pracovní schůzky. Senátor Zd. Janalík upozorňuje, že není možné podléhat jakýmkoli nátlakovým akcím. Poukazuje na to, že u předchozí vlády Mgr. Fr. Dobšík nepoukazyval na nedostatky, až nyní. Požaduje 1,5 % nárůstu platů. Spatřuje v tom politický podtext. Navrhuje nezabývat se tím jako výbor a procedurálně dává hlasovat o postojích k tomu – 3 pro, 2 proti a 1 se zdržel hlasování (14. – viz HP). Senátor Vl. Balín toto nevnímá jako nátlak, nýbrž výbor byl požádán a z toho důvodu navrhuje předsedu ČMOS vyslechnout a např. zúčastnit se jednání místopředseda výboru. Senátor Zd. Janalík navrhuje, aby to učinil každý individuálně. Podle něj vyslechnutí nikam nevede a výbor nemá možnost s tím něco udělat. Domnívá se, že je to otázkou zviditelnění určité skupiny lidí. Kdyby se mělo hovořit o tom, jak bude vypadat koncepce nebo že by platy učitelů měly růst o 0,5 %. Senátor J. Jermář bude jednat, výbor nemůže přijmout žádný výstup. Senátor M. Bureš nemá nic proti zvýšení platů učitelům, ale připadá mu to z jejich strany zvláštní, proto navrhuje setkání na půdě výboru za účasti zástupce MŠMT ČR a odborů a stanovit určité odhady. Bohužel finanční možnosti jsou takové, jaké jsou. Senátor J. Jermář konstatuje, že odbory v této otázce protestovaly i za předchozí vlády. Je ochoten se s nimi setkat a jednat. Senátor Zd. Janalík nabízí k tomu prostor na schůzi PV. Tam se bude např. ptát, proč učitelé píší komplexní hodnocení a na některé další otázky. V tom vidí smysl na půdě PV. Předseda výboru rozpravu shrnuje a pověřuje mpř. J. Jermáře dohodnout termín jednání se členy PV. Předseda výboru v tomto duchu napíše dopis Mgr. Fr. Dobšíkovi. Upozorňuje na statistiku, že v současnosti 123 tisíc 15letých a v r. 2010 poklesne počet na 90 tisíc, což je méně o 33 tisíc studentů. Senátor J. Jermář termín naplánuje do poloviny června. Senátor J. Pavlata se omlouvá. Senátor Zd. Janalík vypracuje program schůze PV spolu se senátorem M. Burešem.
8. Předseda výboru předkládá členům výboru návrh výjezdního zasedání do Frýdlantu v Čechách a do Jičína tématicky zaměřené „Po stopách Albrechta z Valdštejna“. Předběžně je stanoven termín na 11. – 12. července t. r. Orientačně nechá hlasovat o účasti – přihlásili se všichni přítomní – 6. Senátor J. Jermář navrhuje doplnit program o návštěvu Mnichova Hradiště, kde se nachází hrobka A. z Valdštejna a senátor J. Pavlata navrhuje návštěvu Sobotky. **Usnesení č. 55/07** schválili všichni přítomní – 6 (15. - viz HP).

K bodu - Senátní tisk č. 51

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání v oblasti vysokého školství, podepsaná v Praze dne 23. března 2007

Předseda výboru předává řízení tohoto bodu senátoru M. Burešovi, mpř. výboru.

Předsedající vítá zástupce MŠMT ČR náměstka Ing. Marka Moru a ředitele Mezinárodního odboru MŠMT ČR Mgr. Jindřicha Friče. Zástupce předkladatele uvádí, že předložená česko-německá dohoda je obdobou mezinárodních smluv, kterými se Senát PČR zabýval ve vztahu k Maďarsku a k Polsku. Ve vztahu k Německu je možno připomenout Protokol mezi vládou Československa a vládou NDR o rovnocennosti dokladů o vzdělání a vědeckých hodnostích a titulů, které jsou vydávány nebo udělovány v Československu a v NDR ze dne 8. června 1978, publikovaný pod č. 89/1978 Sb., který pozbyl platnosti sjednocením Německa dne 3. října 1990. Dohoda upravuje výlučně tzv. akademické uznávání. Princip akademického uznávání spočívá v tom, že se posuzuje obsah vzdělávání, a to detailním porovnáním studijních plánů. Výsledkem je rozhodnutí, zda vzdělání získané v zahraničí je rovnocenné vzdělání dosahovanému v ČR a zda tedy uchazeč může být přijat k dalšímu studiu. V případě neexistence mezinárodní smlouvy o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání musí být každý jednotlivý doklad o vzdělání posuzován v relativně komplikované proceduře nostrifikace. Je-li naopak materie v mezinárodní smlouvě obsažena, procedura nostrifikace odpadá. Pro ČR se posuzovaná dohoda vztahuje na všechny vysokoškolské akreditované studijní programy - bakalářské, magisterské a doktorské, pro SRN je věcná působnost dohody v čl. 1 odst. 1 vymezena negativně – dohoda se nevztahuje na základní studijní programy s dobou řádného studia kratší než 3 roky. Těžiště dohody spočívá ve vzájemném uznávání řádně ukončeného studia, přičemž se vychází z tabulky; umožňuje se rovněž uznávání a započtení částí studia a zkoušek. Samostatné ustanovení je věnováno přístupu k doktorskému studiu. Poněkud nad rámec názvu dohody se pro účely přístupu na vysoké školy výslovně stanoví závazek recipročního uznávání českého maturitního vysvědčení, avšak pouze vydaného gymnáziem, a německého „Vysvědčení o všeobecné zralosti pro studium na vysoké škole“. Dále dohoda stanoví pravidla pro užívání akademických titulů a vědeckých hodností. Za účelem péče o věcné naplňování dohody a projednávání otázek vyplývajících z jejího uplatňování se zřizuje Stálá komise expertů. Komise bude složena z maximálně šesti zástupců každé smluvní strany, žádná pravidelná zasedání dohoda nepředvídá - „komise zasedá na přání kterékoliv ze smluvních stran“. Dohoda byla sjednána na dobu neurčitou. Vstoupí v platnost dnem, kdy pozdější notifikace o splnění podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy pro vstup dohody v platnost bude doručena druhé smluvní straně. Na této Dohodě se spolupodílí vedle MŠMT ČR také MV ČR, MO ČR, MZd ČR. Děkuje za podporu přijetí.

Zpravodaj výboru senátor K. Barták – vzhledem k obšírnosti předkladatelské zprávy bude stručnější a informuje o průběhu tohoto procesu na VŠ. Když přijímají 34 studentů přírodovědců v anglickém jazyce, potřebují nostrifikovanou maturitu. Příjímací zkouška a studijní plán je stejný jako u našich studentů. Na základě této dohody toto ověřování bude provádět MŠMT ČR. V současnosti se nostrifikace dělá podle dříve uzavřených smluv. UK Praha měla takovou smlouvu již v době ČSFR. Studenti vyjíždějí za studiem do jiných států a také ČR může studenty přijímat. Překvapil ho problém, který je v uvedené tabulce, a to je adekvátnost titulů. Je tam např. uveden doktor zubního lékařství. V závěru upozorňuje, že návrh na usnesení podá až mu předkladatel tuto otázku vysvětlí.

Předsedající výboru otevírá rozpravu a žádá od předkladatelů odpověď na vznesenou otázku. Mgr. J. Frič uvádí, že se po celou dobu jednání o této Dohodě zúčastňoval, a vysvětluje proč přistoupili na toto znění, v němž se to projednává. Došlo k tomu z důvodu větší prostupnosti. Tento název je předjednaný s MZd ČR. Zpravodaj výboru v tuto chvíli považuje vysvětlení za postačující a podává návrh na usnesení – **vyslovit souhlas** s ratifikací. Předsedající dává hlasovat o předneseném návrhu, s nímž souhlasí všichni přítomní – 6 (16. – viz HP). **Usnesení č. 56/07** také schválili všichni přítomní – 6 (17. – viz HP).

Předsedající předává řízení předsedovi výboru.

K bodu – Sdělení předsedy výboru

9. Předseda výboru informuje o požadavku nevládní organizace, která se zabývá vzděláváním v oblasti životního prostředí, spolupřátat v Hlavním sále VP Závěrečnou konferenci k projektu Vzdělávání školních koordinátorů environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO) dne 3. října t. r. Výbor souhlasí s **usnesením č. 57/07** – pro všichni přítomní – 6 (**18.** – viz HP).
10. Předseda výboru upozorňuje na e-mail, který byl přeposlán všem členům výboru od Radka Doležala, který se zamýšlí nad přístupem policie při demonstraci gayů v Moskvě dne 27. května t. r. Chce vědět, zda české úřady budou na podobné pošlapání menšin nějakým způsobem reagovat. V rozpravě vystoupil senátor J. Pavlata, který přislíbil věnovat se této otázce a vejde v jednání s panem R. Doležalem. Sekretariát výboru připraví dopis, v němž ho o této věci bude informovat.

K bodu – Podněty a připomínky senátorů

1. Senátor Zd. Janalík předkládá výboru žádost MFF UK Praha o spolupřátání slavnostního ukončení akademického roku s oslavou 55. výročí založení fakulty. Dne 25. června t. r. chtějí tuto akci uspořádat v Salle tereně. Předseda výboru pravidelně pořádá takovéto slavnostní ukončení akademického roku pro UK Praha a Spolek absolventů a přátel – Karolinum. Při rozhovoru s Dr. Havlíčkovou se obával opakování takovéto akce. Nejde o to. **Usnesení č. 58/07** schválili všichni přítomní – 6 (**19.** – viz HP).
2. Senátor J. Pavlata informuje členy výboru o svém setkání s generálním ředitelem Národního muzea v Praze Dr. M. Lukešem, který vyjádřil přání setkat se s výborem a při té příležitosti předvést aktuální expozice v Národním muzeu. Navrhuje návštěvu uskutečnit nejlépe v návaznosti na plánované výjezdní zasedání, a to dne 10. července dopoledne. Předseda výboru pověřuje tajemnici výboru prověřit možnosti termínu návštěvy. Přítomní členové výboru souhlasí s uskutečněním návštěvy.

K bodu - Návrh termínu 9. schůze výboru

Výbor pověřil předsedu výboru stanovit termín 9. schůze a spolu s návrhem pořadu zpracovat písemnou pozvánku a zaslat ji členům výboru. Pro **usnesení č. 59/07** hlasovali všichni přítomní – 6 (**20.** – viz HP). Předseda výboru připomněl pokračování 8. schůze výboru dne 6. června od 11:00 hodin k dokončení projednávání senátního tisku č. 39/07.

Předseda výboru poděkoval přítomným za účast a aktivitu na 1. části 8. schůze výboru.

Schůze skončila ve 15:25 hodin.

Dne 6. června 2007:

K bodu – Schválení pořadu pokračování 8. schůze

Předseda výboru dal hlasovat o pořadu pokračování 8. schůze – pro všichni přítomní – 6 (21. – viz HP) a omluvil nepřítomnou senátorku L. Janáčkovou, místopředsedkyni výboru, a senátory J. Hála, místopředsedu výboru, a V. Roubíčka.

K bodu – Senátní tisk č. 39 - dokončení

Návrh senátního návrhu zákona senátora Martina Mejstříka, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu

Předseda výboru zahájil projednávání senátního tisku a připomněl, že jednání bylo přerušeno ve fázi obecné rozpravy. Předává slovo zpravodaji výboru senátoru J. Pavlatovi, který se odvolává na avizovaný PN. Znovu zdůrazňuje, že z § 4 chce vyjmout významné dny – 8. 3., 7. 4., 15. 5. a 10. 6. Navrhovatel zákona senátor M. Mejstřík zdůrazňuje, že jeho záměrem nebyla snaha o čistotu zákona tak, jak to předkládá senátor J. Pavlata. Má problém s tímto PN. Senátor J. Pavlata nesouhlasí s řečeným. Cílem je dosáhnout debatu o této otázce. Žádá postoupit návrh do podrobné rozpravy. Ve svém připraveném PN akceptuje legislativně technické připomínky LO KS obsažené v informaci. Předseda výboru souhlasí s otevřením podrobné rozpravy. Dále vystoupil senátor Vl. Balín a avizuje podání PN. Senátor Zd. Janalík si chce ujasnit názor senátora M. Mejstříka, neboť nerozumí tomu, proč neuznává návrh senátora J. Pavlaty, který tuto filosofii zákona ctí. Proč je to jinak a v čem ten problém spočívá. Senátor M. Mejstřík – chce více zdůraznit Svátek matek a vysvětlit jeho podstatu. Nejde mu o očištění zákona od těch ostatních svátků. Chce povýšit demokratické principy 1. republiky, kterými jsou boj žen za lidská práva. Senátor J. Jermář je pro zachování MDŽ i pro zařazení Svátku matek. PN senátora Vl. Balína podpoří. Senátor M. Mejstřík upozorňuje na aspekt, kterým senátor J. Pavlata zařazuje Svátek matek do ostatních svátků, který mj. připadá na neděli. Bude-li se někdy vracet k návrhu Velkého pátku jako svátku, bude se argumentovat tím, že již máme 14 svátků s volnými dny.

Předseda výboru otevírá podrobnou rozpravu, v níž jako první vystoupil zpravodaj s avizovaným komplexním PN včetně legislativně technických úprav:

„Senátní návrh
Zákon
ze dne 2007,

kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů
Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění zákona č. 101/2004 Sb. a zákona č. 129/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se za slova „1. květen – Svátek práce,“ vkládají slova „druhá neděle v květnu – Svátek matek,“.
2. V § 4 odst. 1 se slova „8. březen – Mezinárodní den žen,“, slova „7. duben – Den vzdělanosti,“ a slova „15. květen – Den rodin, 10. červen – Vyhlazení obce Lidice,“ zrušují.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.“.

Senátor Vl. Balín má připraven PN k původní předloze zákona. Chce se vyjádřit k filosofii, kterou navrhovatel zákona vysvětloval, jehož podstatou není vyčlenit MDŽ, ale jde především o začlenění Svátku matek do zákona:

V čl. I, bodu 1 navrhované změny senátorem M. Mejstříkem vypustit text: V § 4 odst. 1 se zrušují slova „8. březen – Mezinárodní den žen“ a...zbytek textu ponechat.

Nový text § 4, bod 1 zákona č. 245/2000 Sb., by pak zněl:

§ 4

Významné dny

(1) Významnými dny České republiky jsou 27. leden – Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti, 8. březen – Mezinárodní den žen, 12. březen – Den přístupu České republiky k Severoatlantické smlouvě (NATO), 7. duben – Den vzdělanosti, 5. květen – Květnové povstání českého lidu, 2. neděle v květnu – Svátek matek, 15. květen – Den rodin, 10. červen – Vyhlazení obce Lidice, 27. červen – Den památky obětí komunistického režimu a 11. listopad – Den válečných veteránů (dále jen „významný den“).

Senátor M. Mejstřík se zamyslel nad významným dnem 10. 6., což je vyhlazení Lidic. Proto navrhuje, aby byl přijat jeho PN, který je uveden v Informaci LO KS a dotýká se legislativně technických nedostatků. Předseda výboru žádá, aby je navrhovatel specifikoval. Senátor M. Mejstřík předčítá doporučení LO KS. Předseda výboru shrnuje – jsou předloženy 3 návrhy s PN. Senátor M. Mejstřík zdůrazňuje, že zásadně nesouhlasí s PN předloženými senátory J. Pavlatou a Vl. Balínem. Trvá na svém znění. Předseda výboru dává hlasovat o PN v pořadí, ve kterém byly předkládány. 1. hlasování se týká komplexního PN senátora J. Pavlaty – pro 4, 2 proti a 1 se zdržel (**22.** – viz HP). Pro **usnesení č. 60/07** hlasuje 5 pro, 1 proti a 1 se zdržel hlasování (**23.** – viz HP).

K bodu - Projednání peticí doručených Senátu PČR

Předseda výboru konstatuje, že v období mezi oběma částmi schůze nebyla doručena žádná petice, avšak vyzývá senátora J. Jermáře, místopředsedu výboru, který byl pověřen prostudováním petice č. 19/06. Senátor J. Jermář se seznámil se základními informacemi souvisejícími s peticí a doporučuje v zájmu objektivizace postupu sejít se se zástupci petentů a seznámit je s možnostmi a mezemi zákonodárné iniciativy Senátu PČR. Doporučí jim, aby úzce spolupracovali s MK ČR, neboť novela dle jejich představ zasahuje do řady dalších zákonů. Informuje o výsledku schůzky s petenty, která proběhla téhož dne, a nastínila výše zmíněná doporučení. Předseda výboru shrnul výsledek a navrhuje spolupráci, která dá možnost realizace dobré věci.

K bodu – Sdělení předsedy výboru

1. Informuje o proběhlém přijetí poslanců španělského parlamentu, jehož se zúčastnili senátoři M. Bureš a M. Mejstřík. Vyjadřuje uspokojení nad průběhem přijetí a žádá zúčastněné senátory, aby se k průběhu vyjádřili. Senátor M. Bureš, místopředseda výboru, vyjádřil velkou spokojenost s průběhem jednání se španělskými kolegy. Senátor M. Mejstřík děkuje za perfektní přípravu jak po stránce pohoštění, tak i po stránce odborné. Měl možnost vyslechnout názory na vstup Španělska do EU. Druhým tématem byla otázka školství a třetí téma se týkalo problematiky lidských práv. Zajímalo se o to, jak se země vypořádávala s pádem Francova režimu. Rozhodli se udělat tlustou čáru, avšak nyní po 30 letech se tyto otázky znovu vracejí a budou diskutovány. Předseda výboru opět zdůrazňuje, že se na příště nebude zúčastňovat sám. Vždy je důležitá příprava s materiály ZO KS.
2. Předkládá návrh programu výjezdního zasedání, jehož písemnou podobu obdrželi všichni členové výboru a žádá členy o jeho doplnění. Upozorňuje, že termín odstoupení je 27. 6.

3. Každoročně probíhá Slavnostní ukončení akademického roku UK Praha ve Valdštejnské zahradě v Salla tereně. Letos se koná dne 27. 6. a žádá výbor o přijetí usnesení ke spoluporaďání. **Usnesení č. 61/07** schválili všichni přítomní – 7 (24. – viz HP).
4. Přítomné informuje o pořadí Kulatého stolu ke vzdělávací politice, které se uskuteční dne 21. 6. t. r. Tuto informaci e-mailem přepsal všem členům výboru.
5. Předseda výboru informuje o navrženém termínu návštěvy Národního muzea ředitelem Dr. M. Lukešem na 26. června t. r. od 9:00 hodin. Přítomní senátoři souhlasí. Pozvánka bude rozeslána.
6. Organizační výboru Senátu výboru přikázal tisk č. 77 – Výroční zpráva veřejného ochránce práv, aby zpravodajkou byla senátorka L. Janáčková, místopředsedkyně výboru.
7. Předseda výboru informuje o návrhu programu VSV od Dr. Y. Uzunoglu. Připomíná předchozí projednávání způsobu řešení tohoto případu. Informuje o tom, že se sešel s náměstkem ministra spravedlnosti ČR Dr. Vl. Králem a dále navštívil předsedu Krajského soudu v Hradci Králové. Společně budou hledat nejen vhodné přednášející, ale také specifikaci tématu. Připraví koreferáty k nejzávažnějším problémům současnosti a tyto budou předány ministru spravedlnosti ČR k posouzení a řešení. Bude to jakýsi soupis otázek. Začátkem července bude znám návrh osob do programu VSV. Je zde také návrh na účast českého právníka působícího v SRN, který by měl podat srovnávací výklad s informací o tamní praxi.

K bodu – Podněty a připomínky senátorů

1. Senátor Zd. Janalík podává návrh na doplnění programu v Sobotce.
2. Senátor M. Mejstřík přítomné seznamuje s dopisem Dr. Fr. Dobšíka, předsedy ČMOS. Tento dopis obdrželi všichni členové výboru a na schůzi minulý týden jej vyřešili.
3. Senátor J. Jermář, místopředseda výboru, informuje o jednání s předsedou ČMOS a přednáší návrh termínu – 14. 6. v 8:00 hodin. Táže se, kdo se tohoto jednání zúčastní. Senátor Zd. Janalík dodává, že by měl být termín sladěn s návštěvou NM, a to na 26. 6. Senátor M. Bureš dodává, že čas schůzky by měl být po ukončení jednání senátorských klubů kolem 16:00 hodiny.

Schůze skončila v 11:55 hodin.

Prof. MUDr. Karel Barták, CSc., v. r.
předseda výboru

RSDr. Vlastimil Balín, v. r.
ověřovatel výboru

Zapsala: PhDr. Marta Hubová
Dne: 12. června 2007